

16.5.2019 Facebook A. Petrova

Jak Igor Arepjev uviděl tělesné buňky

Buňka prostřednictvím jasnovidnosti

„Došel jsem tam a vyšel jsem. Uviděl jsem mnoho, mnoho buněk. Byly v tokovém prostoru, kde mezi nimi vznikaly reálné obrazy a kde byla hutnost této živé hmoty velmi vysoká, a bylo možné chodit mezi nimi. A uvnitř bylo světlo. Přistoupil jsem k jedné sféře, viděl jsem světlo a viděl jsem kvítek. A v kvítku jsem viděl obraz člověka. A v obraze jsem opět viděl kvítek. Ten kvítek je také živá hmota.

A tehdy bylo možné spatřit duši, ale z druhé strany bylo možné vidět buňky. Na úrovni duše bylo možné vidět, jak duše rozkvétá, to znamená živá hmota v podobě kvítku a v podobě obrazu. A z druhé strany bylo možné vidět vrstvu buněk, která je fixovaná. Ty buňky poskytují energii. Bylo jich mnoho, mnoho ... A potom jsem viděl buňky, které jsou hutné a které se dotýkají vnějšího světa.

Zpočátku jsou fixované buňky. Potom jsou buňky hutné, které vytvářejí tkáň.

A tehdy bylo možné vidět proces z jedné i druhé strany. Bylo to současně ze strany duše a ze strany fyzického těla.

Vzal jsem první buňku, ve které byl obraz Stvořitele, a odrazil jsem ji do vnějšího světa. A vytvořila se ještě jedna buňka. Zde jsem umístil svůj obraz, který se začal ladit podle obrazu Stvořitelova, aby se stal se Stvořitelem identickým. To znamená, že jsem se naladil podle Stvořitelova obrazu.

Každý se musí naladit podle Stvořitelova obrazu, aby prosvítíl osobnostní program, osobní úkol. Tehdy se do něj shromáždí všechno světlo světa, aby již od této úrovně probíhala následující etapa a vytvářel se následující svět.“

Prvopočáteční metaforická buňka je ta buňka, kterou vytvořil Stvořitel. Otec pronesl tato slova: „Pro vesmír se rozmnožím.“ Kvůli vesmíru se rozmnožil. Bylo to kvůli různorodosti.

Na počátku započal svět, v jehož základu je první Stvořitelova buňka. Je ve všech dětech, ve všech stvořeních. Různé projevy té první buňky vytvářejí makroúroveň kosmu.

Z této první buňky se tvoří gigantický Člověk – vesmír. Je to rodová buňka nového projevu světa: archetyp.

První buňka, ve které se odrazil Stvořitel: Jeho obraz je zde a On jej předává všem svým dětem, všem stvořením. A zde je to nejdůležitější – vytvářet sám sebe podle obrazu Stvořitelova s korekcí pro osobní úkol. On přece neřekl, že se musíme stát jím. Říká, abychom se naladili podle něj, ale úkol je osobní. Je tomu tak? Každý musí splnit nějaký úkol.

Zde to znamená, že z jedné strany je fyzické tělo a z druhé duše. Duše Boží, podle níž probíhá naladění našeho těla. Naladění probíhá podle vzoru. Když není vzor, vzniká šeredné. Když se někdo nenaladil podle Otce, zůstává bez vzoru. Je tomu tak?